

Fire Dødsfald.

Petra Laugesen,
død d. 23. Aug. 1916.

Petra Laugesen, der nu er gaaet bort, var en god dansk Kvinde i Orkets bedste Forstand. En af dem, der sætter Maalet højt og styrer sikkert imod det, og som føler en dyb Trang til at tage andre ved Haanden for at lede ogsaa dem længst muligt fremad. Hun blev kun 45 Aar gammel, og hendes Død kom uventet for os alle, skønt hun længe havde været svag og ofte følte, at Kræfterne ikke kunde strække til, saa langt som hendes Arbejdsiver gerne vilde.

Petra Laugesen havde valgt den Livsopgave at oplære unge Husmødre. Hun havde uddannet sig grundigt i sit Fag, før hun begyndte at undervise, og hun arbejdede stadig paa at forøge sine Kundskaber for yderligere at dygtiggøre sig. Hendes Gerning var hende inderlig kær, og hun følte det derfor som en stor Glæde, da det i 1911 lykkedes hende at oprette sin egen Husmoderskole ude paa Bengtstasvej i Hellerup. Her har hun i disse faa Aar følt sig rig ved Samlivet og Arbejdet med de unge, der blev hende betroet.

Det laa nær for Petra Laugesen med varm Interesse at gribe Tanken om et pædagogisk Samarbejde med dem, der tjener den samme Sag, og hun blev en trofast Formand for den Forening, der blev dannet under Navn af „Pædagogisk Forening for Husholdnings- og Skolekøkkenlærere“. Det er nu 10 Aar siden, den

stiftedes, og den har i hende haft saa god en Fører, at det vil blive meget vanskeligt at faa hende erstattet.

Petra Laugesens Personlighed var i al sin beskedne Stiltfærdighed ualmindelig ren og hævet over alt det, der er smaat, — derfor virkede hun lyst og varmt og samlende i vor Kreds, og derfor vil vi mindes hende med kærlig Taknemmelighed.

Helga Sahlerts.

Kirstine Jost og Bertha Eyber.

Thistedkredsen meddeler, at den har mistet sin meget elskværdige, dygtige og for vor Sag levende interesserede Sekretær Kommunalærerinde *Kirstine Jost*, som døde den 24. August og tillige et mangeaarigt, virksomt og offervilligt Medlem, *Bertha Eyber*, som døde d. 27. Aug. Fru Jost var ogsaa Medlem af Distriktsstyrelsen, i hvilken Fru Eyber var Stedfortræder. De var begge med i Aarhus som Tillidsmænd og efterlader et meget føleligt Savn.

Helga Vinther Rasmussen.

Dansk Kvindesamfunds Esbjerg Kreds har i Sommer lidt et stort Tab, idet dens Formand, *Helga Vinther Rasmussen* er død efter flere Aars næsten stadige Sygeleje. Med hende mister Kredsen et afholdt og, trods sin Svagelighed, meget arbejdsdygtigt Medlem. Under hendes Formandskab har Kredsen, i de ca. 5 Aar hun ledede den, næsten fordoblet sit Medlemstal. Vi skylder hende Tak for hendes energiske, uegennyttige Arbejde, og Kredsen her vil mindes hende som et sjældent ærligt og oprigtigt Menneske. Den bedste Maade, vi kan takke hende paa, er at yde et godt, ærligt og fordrageligt Arbejde for Foreningen, som til det sidste havde hendes bedste Tanker.

M. T.

Marie Møller.

Fra vor Nr. *Lyndelse Kreds* har vi ogsaa modtaget den sørgelige Meddelelse, at *Marie Møller*, der var Formand for Kredsen siden dens Stiftelse i 1908, er afgaaet ved Døden.

Kvinder som Præster.

—o—

De Ferslewske Blade har i Sommerens Løb fremskaffet en Del Udtalelser fra forskellige Mænd og Kvinder om dette Spørgsmaal, som synes allerede at skulle faa en uventet Aktualitet.

Jeg vilde saa gerne have Lov til at fremkomme med mit Synspunkt i denne Sag overfor „Dansk Kvindesamfund“ — slaa til Lyd for min Opfattelse, og — om muligt — foranledige nogle af „vore“ Kvinder til at tænke over dette Spørgsmaal, og eventuelt tage Standpunkt til det. —

Det forekommer mig; at alt, hvad der hidtil er sagt, drejer sig om Udenværker — Bispørgsmaal, Ting, som ved Praksis vil ordne sig ganske af sig selv. —

Ingen har rørt ved Kærnen — det centrale i Spørgsmaalet, som er, at vi — Kirken og Tilhørerne ved Guds-tjenesten trænger til kvindelige Præster. —

Aa! hvor har jeg Gang paa Gang i Livets lange Løb — fra min tidligste Ungdom følt dette Savn; — siddet i Kirken og tænkt: „hvor du dog taler, tænker, føler, troer som en Mand; hvor vilde en Kvinde sige det anderledes, gribe Livet ved Hornet — om jeg saa maa sige; vise os „Guds Viljes Vej“; i Praksis, ikke svæve ud i det Blaa, i tomme Abstraktioner. —

Hvor har jeg ofte følt, som raketes der os Stene for Brød, vi, som kom hungrende til Herrens Tempel. —

Nu er vi jo alle blevet klar over, at hele vort store Hjem — Samfundet — trænger til Kvindehaand, saavel som til Mandshaand for at blive — om muligt — vel ordnet, vel administreret. —

Men akkurat det samme er Tilfældet paa Kirkelivets Omraade: vi trænger til en Forkyndelse, baaret af Kvindehaand, født af Kvindesind — derfor skal vi have Kvinder som Præster i vor Kirke.

Marie Luplau.

Fanø, Sommeren 1916.